

DECIZIA nr. 557 din 18.10.2017 privind soluționarea
contestației formulată de **CB**, cu domiciliul în
....., sector x, Bucuresti,
înregistrată la D.G.R.F.P.B. sub nr. MBR_REG2017

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată cu adresa nr.2017, înregistrată sub nr. MBR_REG2017 de către Administrația sector x a Finanțelor Publice cu privire la soluționarea contestației domnului CB.

Obiectul contestației, înregistrată la organul fiscal teritorial sub nr.2017 îl constituie decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2011 nr. diax/19.12.2016, emisă de Administrația sector x a Finanțelor Publice și comunicată prin poștă în data de2017 prin care s-a stabilit o diferență de impozit anual pe venit în plus în sumă de **V lei**.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268 alin. (1), art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București este investită să soluționeze contestația formulată de domnul CB.

Procedura fiind îndeplinită s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. diax/19.12.2016 domnul CB susține că suma rămasă de plată indicată în decizie în cuantum de V lei a fost deja achitată, din proprie inițiativă și pentru a evita penalitățile, în data de 19.04.2013 prin viramentul sumei de 120.000 lei, având în vedere că nu i-a fost comunicată decizia de impunere definitivă pentru anul 2011.

II. Prin decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2011 nr. diax/19.12.2016 Administrația sector x a Finanțelor Publice a stabilit în sarcina contribuabilului CB o diferență de impozit anual pe venit în plus în sumă de V lei.

III. Față de constatările organelor fiscale, susținerile contestatorului, reglementările legale în vigoare pentru perioada analizată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele :

Cauza supusă soluționării este dacă organele fiscale au stabilit corect prin decizia de impunere anuală diferența de impozit anual datorată de contribuabil în raport de venit net anual impozabil declarat și obligațiile de plată anticipată individualizate în decizia de plăți anticipat, în condițiile în care plata efectivă efectuată în avans și fără titlu se reflectă numai în evidența fiscală, nu și în decizia de impunere prin care se individualizează obligația fiscală datorată.

În fapt, domnul CB este executor judecătoresc și obține venituri din exercitarea acestei profesii.

În anul 2011 contribuabilul avea domiciliul în Sector y, iar organele fiscale de domiciliu – Administrația Sector y a Finanțelor Publice i-au emis decizia de impunere pentru

plăți anticipate cu titlu de impozit pe anul 2011 nr. dipaq/01.06.2011 prin care au stabilit plăți anticipate de impozit în sumă de P lei.

Contribuabilul și-a schimbat domiciliul în anul 2013, iar organele fiscale de la noul domiciliu – Administrația sector x a Finanțelor Publice au constatat că domnul CB a transmis prin poștă în data de 23.05.2012 declarația anuală de venit pentru anul 2011, dar această declarație nu a fost prelucrată de organul fiscal de la vechiul domiciliu și nu a fost regăsită în dosarul fiscal transferat către organul fiscal de la noul domiciliu.

În data de 19.12.2016 domnul CB a prezentat Administrației sector x a Finanțelor Publice fotocopia declarației anuale de venit pentru anul 2011 împreună cu cea a recipisei poștale din 23.05.2012, care au fost înregistrate sub nr. nwreg/19.12.2016.

În baza declarației de venit prin care a fost declarat un venit net anual din activitatea de executor judecătoresc în sumă de N lei, organele fiscale din cadrul Administrației sector x a Finanțelor Publice au emis decizia de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2011 nr. diax/19.12.2016, prin care a stabilit în sarcina contribuabilului CB următoarele:

- venit/câștig net anual: N lei;
- impozit anual datorat: T lei (adică N lei x 16%);
- obligații stabilite privind plățile anticipate: P lei;
- diferența de impozit stabilită în plus: V lei.

Prin contestația formulată domnul CB susține că a achitat în data 19.04.2013 suma de F lei, mai mare decât diferența de V lei, precizând că suma a fost achitată din proprie inițiativă, în lipsa comunicării deciziei de impunere anuală pentru anul 2011.

În drept, potrivit art. 1, art. 22, art. 93, art. 95, art. 97, art. 152 și art. 153 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

"Art. 1. - În înțelesul prezentului cod, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. actul administrativ fiscal - actul emis de organul fiscal în exercitarea atribuțiilor de administrare a impozitelor, taxelor și contribuțiilor sociale, pentru stabilirea unei situații individuale și în scopul de a produce efecte juridice față de cel căruia îi este adresat;

18. declarație de impunere - actul întocmit de contribuabil/plătitor care se referă la:

a) impozitele, taxele și contribuțiile sociale datorate, în cazul în care, potrivit legii, obligația calculării acestora revine contribuabilului/plătitorului;

b) impozitele, taxele și contribuțiile sociale colectate, în cazul în care plătitorul are obligația de a calcula, de a reține și de a plăti sau, după caz, de a colecta și de a plăti impozitele, taxele și contribuțiile sociale;

c) bunurile și veniturile impozabile, precum și alte elemente ale bazei de impozitare, dacă legea prevede declararea acestora;

37. titlu de creanță fiscală - actul prin care, potrivit legii, se stabilește și se individualizează creanța fiscală".

"Art. 22. - Creanțele fiscale se sting prin plată, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție, dare în plată și prin alte modalități prevăzute expres de lege".

"Art. 93. - (1) **Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.**

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(3) Dispozițiile alin. (2) sunt aplicabile și în cazurile în care creanțele fiscale sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată".

”Art. 95. - (1) **Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent.**

(2) **Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește** sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impozitare potrivit art. 99.

(4) Declarația de impunere întocmită potrivit art. 102 alin.(2) este asimilată cu o decizie de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia.

(5) **În situația în care legea nu prevede obligația de calculare a impozitului, declarația de impunere este asimilată unei decizii referitoare la baza de impozitare.**

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată”.

”Art. 97. - **Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 46, și tipul creanței fiscale, baza de impozitare, precum și cuantumul acesteia, pentru fiecare perioadă impozabilă”.**

”Art. 152. - (1) În sensul prezentului titlu, colectarea creanțelor fiscale reprezintă totalitatea activităților care au ca scop stingerea creanțelor fiscale.

(2) **Colectarea creanțelor fiscale se face în temeiul unui titlu de creanță fiscală sau al unui titlu executoriu, după caz”.**

”Art. 153. - (1) În scopul exercitării activității de colectare a creanțelor fiscale, organul fiscal organizează, pentru fiecare contribuabil/plătitor, **evidența creanțelor fiscale și modul de stingere a acestora. Evidența se organizează pe baza titlurilor de creanță fiscală și a actelor referitoare la stingerea creanțelor fiscale”.**

În materia impozitului pe venit sunt incidente și prevederile art. 123 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare la data depunerii declarației (2012):

”Art. 84. - (1) **Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat**, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia dintre următoarele:

a) venitul net anual impozabil; [...]

(7) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pe baza declarației privind venitul realizat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(8) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuale se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează sumele stabilite potrivit reglementărilor în materie privind colectarea creanțelor bugetare”.

Prevederi similare există și în legislația fiscală începând cu anul 2016 (art. 123 din Legea nr. 227/2005 privind Codul fiscal).

Prin urmare, conform dispozițiilor legale anterior citate, în cazul persoanelor fizice care datorează impozit anual pe venit, contribuabilii au obligația depunerii declarațiilor de venit, fără a avea obligația de calculare și de stabilire a impozitului, acesta urmând a fi stabilit de organul fiscal prin decizie de impunere, care reprezintă titlul de creanță în baza căruia contribuabilii sunt obligați la plata impozitului astfel stabilit și în baza căruia autoritatea fiscală colectează creanțele fiscale la bugetul de stat.

În speță, contribuabilul CB a depus/transmis prin poștă declarația de venit aferentă anului fiscal 2011 în data de 23.05.2012, dar organul fiscal de la domiciliul avut la acel moment nu a emis decizia de impunere anuală în baza declarației respective.

Această situație a fost constatată de organul fiscal de la noul domiciliu, care a procedat la **emiterea și comunicarea deciziei de impunere** anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2011 nr. diax/19.12.2016, **care reprezintă titlul de creanță fiscală în baza căruia autoritatea fiscală este în măsură să pretindă contribuabilului plata diferenței de impozit** anual pe venit în sumă de V lei și în baza căruia suma datorată de contribuabil a fost înscrisă în evidența fiscală.

Se reține că evidența fiscală a oricărui contribuabil cuprinde două componente distincte: pe de o parte, **obligatiile fiscale datorate** de contribuabil către bugetul general consolidat al statului în baza titlurilor de creanță fiscală prin care se stabilesc/din care rezultă aceste obligații, iar pe de altă parte, **obligatiile fiscale stinse/achitate** prin plată, compensare, anulare etc. sau orice modalitate de stingere prevăzută de lege. În aceste condiții, plățile efective efectuate de contribuabil nu sunt reflectate în titlul de creanță fiscală, ci doar în evidența fiscală, astfel că obligațiile fiscale neachitate se stabilesc prin compararea sumelor stabilite ca datorate prin titlul de creanță/decizia de impunere cu sumele achitate evidențiate.

În aceste condiții, faptul că domnul CB a achitat, de bunăvoie și în lipsa titlului de creanță, suma de F lei nu înseamnă că organul fiscal nu mai trebuia să emită decizia de impunere și să o comunice contribuabilului întrucât, **în lipsa titlului de creanță = decizia de impunere, suma respectivă ar fi fost achitată ca nedatorată**, iar contribuabilul ar fi putut să solicite restituirea ei prin invocarea prevederilor art. 168 alin. (1) din Codul de procedură fiscală. Dimpotrivă, suma de F lei apare în evidența fiscală personală a contribuabilului (situația analitică debite-plăți-solduri) ca fiind achitată în data de 19.04.2013 fără titlu și a fost utilizată la stingerea diferenței de impozit aferentă anului 2012 cu scadență în anul 2013, la data de 31.12.2013 contribuabilul figurând cu sume achitate în plus în lipsa titlului de creanță pentru diferența de impozit aferentă anului 2011, în timp ce scadența diferenței de impozit de V lei a intervenit în anul 2017, la expirarea termenului de 60 de zile de la comunicarea deciziei prin care a fost stabilită și care face obiectul contestației.

Prin urmare, în raport de dispozițiile legale în vigoare și de documentele existente la dosarul cauzei nu se pot reține susținerile domnului CB, contestația urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și art. 1, art. 22, art. 93, art. 95, art. 97, art. 152, art. 153 și art. 279 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

DECIDE:

Respinge contestația formulată de domnul CB împotriva deciziei de impunere anuală pentru veniturile realizate din România de persoanele fizice pentru anul 2011 nr. diax/19.12.2016, emisă de Administrația sector x a Finanțelor Publice prin care s-a stabilit o diferență de impozit anual pe venit în plus în sumă de V lei.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.